

Fra Skarsvaag.

For en tid siden læste jeg i «Senjens Blad» en artikkel, som indeholdt hvorledes en del ungdommer opførte sig ved Bjorelvkirken i Lenvik. Ja, jeg maa tilstaa, at jeg leste den artikkel med ømme følelser ved tanken paa disse beskrevne, hvor lite de magter paa sig selv. Særlig grep det mig at en del av Lysbottens ungdom ikke har mer sivilisation, end at den skal bli beskrevne i aviser, som den læste artikkel viste. Jeg personlig har jo vert borte fra dette distrikt i mange aar, og kjente lite til forholdene her i bygden. Men nu, da jeg har vært hjemme en tid, har jeg fulgt med disse usiviliserte gutter, saa jeg kan støtte «Senjens Blad»s artikkel, at den ser ingen opdragelse.

Nu er kirketiden forbi for dem, saa nu er det kun for disse at søke at gjøre fortræd i bygden. Ja, det gaar saa vidt, at man tør neppe sove trygt i sit eget hus.

En av mine naboer blev for en tid siden indestengt i sit eget hus, saa han maatte aapne et vindu for at komme paa marken.

Natten den 12te oktober gik en dame i enslighet henover veien, just en saadan som holdt sig for god at holde lag med naar forældrene har faat dem voksne, og de skal være deres glæde og trøst, saa er det kun skuffelser tilbake; ti ingen sivilisert mor og far kan holde med sine barn, som kun anlæger paa forargelse! Men jeg kan ogsaa sige, at min erfaring er, at der er dog sivilisert ungdom i Lysbotten, som ikke anlægger paa forargelse for sine medmennesker.

Jeg har ingen brødre med i det lag, da de er nede i Bellinghavn, saa dem tilhører ei Lysbottens raae guttelag; men der er dog beboende ungdom i Lysbotten som tænker paa sig selv mod opdraglse.

Og saa slutter jeg min artikkel med en bøn til dig ungdom, enten du er nu fra Lysbotten eller fra andre steder: Væk aldrig forargelse blandt dine medmennesker, det velsigner dig ikke; men søk det rene og ædle, da først blir du en livsfrisk ungdom.

Cecilie Skarsvaag.